

Vänsteralliansen "sista" slag och BR är med i denna allians, Grattis alla tröttnissar till berörda bussägare som tror i VD:n finna en frälsare, istället finner en Judas?

Kända anarkister, debattörer och forskare skriver på Aftonbladet debatt: Sverige måste gå före för att stoppa jordens feber

I världens främsta vetenskapliga tidskrifter duggar nu rapporterna tätt: den globala uppvärmningen går fortare än de flesta trott. Färska data visar att is lossnar från Västantarktis i allt högre takt, att isbankar runt kontinenten är på väg att kollapsa, liksom att det arktiska ishavet förlorade dramatiskt i massa under förra året. Hittills har jordens ekosystem mildrat effekterna av människans utsläpp genom att ta upp och lagra en stor del.

Men deras buffertkapacitet avtar nu snabbt: när haven blir varmare sväljer de mindre koldioxid, vissa markområden börjar släppa ifrån sig koldioxid och – farligast av allt – de gigantiska metanlagren i Sibirien tycks vara på väg att öppnas. Sådana processer har kommit igång tidigare än beräknat, och halten av växthusgaser i atmosfären steg under 2007 snabbare än någonsin.

Risken är överhängande för en klimatförändring som skenar.

Redan i dag plågas allt större regioner av ett klimat ur balans. I Bangladeshs kustdeltan har tiotusentals människor flytt från dränkta öar, boplatser i Stilla havets övärld måste överges, stora områden i Afrika görs obeboeliga av ihållande torra och tropiska cykloner av den typ som just har drabbat Burma blir allt starkare och mer frekventa. Överallt gäller att det är de fattiga som drabbas hårdast.

De farliga klimatförändringarna ligger inte långt inne i framtiden.

Ingen tid finns längre att förlora.

Vi lever just nu i en kort period där vår planet står och väger: ska uppvärmningen få fortsätta mot en okänd slutpunkt av överhettning, eller ska trenden brytas? Kommande generationer kan mycket väl komma att se tillbaka på den tid vi lever i som den tid då framtiden avgjordes.

Därför är det med stor frustration vi ser hur långsamt klimatarbetet går, både i Sverige och i världen. All kunskap vi har säger oss att omställningen måste inledas nu, men i stället ser vi hur investeringar sätts i ännu mer långlivad infrastruktur för förbränning av fossila bränslen. Närmare 50 nya kolkraftverk planeras exempelvis inom EU de närmaste fem åren, något som även Sverige är delaktigt i genom Vattenfall.

I vårt land förbereds Förbifart Stockholm, en motorledssatsning som började planeras långt innan klimatförändringarnas allvar blev uppmärksammat. Den här typen av projekt måste upphöra: i stället måste samhället organiseras så att behovet av fossila bränslen drastiskt minskar.

Ingenting kommer att hända av sig självt. För att politiken ska spurras framåt krävs folkrörelser och medborgare som sänder en klar och tydlig signal: vi insisterar på omedelbar handling! Vi nöjer oss inte med något mindre än en klimatpolitik som tar vetenskapen på största allvar.

Vi välkomnar därför initiativet Klimataktion, en rörelse som kan samla alla dem som vill driva klimatfrågan framåt. Medborgarna och det civila samhället behöver en stark röst, en aktiv kraft för den nödvändiga omställningen.

Vi som undertecknar detta har olika åsikter i många frågor, men om en sak är vi eniga: vi måste få en annan, mer ambitiös klimatpolitik. Vi föreslår därför följande åtgärder:

1 Upprätta heltäckande klimatbudgetar för att minska utsläppen.

Framöver bör utsläppen av växthusgaser i Sverige minska med i snitt fyra procentenheter per år. Utsläppsminskningarna bör planläggas i årliga klimatbudgetar och stämmas av vart tredje år. De måste fördelas rättvist, så att den tyngsta bördan åläggs de största konsumenterna av fossila bränslen.

Vi kan inte längre konsumera samma typ av varor som tidigare. Inte minst gäller det vad vi äter: köttkonsumtionen står för nära en femtedel av utsläppen av växthusgaser. Samhället måste se till att det kostar att släppa ut och tvinga producenterna att använda bästa tänkbara teknik för en hållbar utveckling. Också våra byggnader slukar onödigt mycket energi. Redan i dag finns smarta hus där behovet av energitillförsel utifrån är obetydligt, och byggnormerna måste snabbt revideras så att sådana lösningar sätts i system.

I en fullständig klimatredovisning måste Sveriges samlade påverkan räknas in, inte bara de fysiska utsläpp som äger rum innanför våra gränser. Vårt fotavtryck i världen växer när allt mer av de varor vi handlar tillverkas i andra regioner.

Vi vet att varje vidare fördröjning av ett resolut ingripande ökar riskerna för svåra klimatkriser. Parallellt med klimatbudgeten bör samhällets institutioner, både på nationell och kommunal nivå, upprätta beredskap så att vård och förnödenheter kan garanteras även i en krissituation.

2 Utveckla ett transportsystem utan klimatpåverkan.

Det finns inget utrymme för felsatsningar som låser in oss i ännu mer energiintensiv samhällsstruktur. Som ett första, självklart steg bör därför samtliga anslag till nya motorvägsansatningar slopas och i stället satsas på utbyggda spårtransporter. I städerna kan bilresandet minska radikalt och den privatbilism som baseras på fossila bränslen fasas ut. Här måste infrastruktur- och trafikplaneringen konsekvent inriktas mot en utbyggd och mer attraktiv kollektivtrafik.

De i dag snabbt växande utsläppen från lastbils- och flygtransporterna måste likaså begränsas. Om kraftfulla investeringar i snabb och tillförlitlig tågtrafik genomförs kan i stort sett allt inrikesflyg som inte trafikerar norra Norrland eller Gotland ersättas. Internationellt flyg och sjöfart är i dag helt undantaget från såväl koldioxidskatt som moms. Sverige måste i internationella fora starkt driva på för att undantagen snarast tas bort.

3 Driv på för ett långsiktigt, bindande och rättvist klimatavtal.

En grundförutsättning för att stabilisera klimatet är att världens länder enas om långtgående utsläppsminskningar, så att varje nation kan lita på att de andra drar sitt strå till stacken. Ett genombrott i FN:s klimatarbete, för en radikal och rättvis lösning, är en nödvändighet. Sverige kan och bör driva på – inte minst genom EU, där vi tar över ordförandeskapet nästa år.

Nästa avtal måste bli långsiktigt, med en tydlig avsikt att minska världens utsläpp i storleksordningen 80-90 procent till år 2050. Det måste också vara rättvist. Det är de rika länderna som bär det historiska ansvaret för den uppkomna situationen och fortfarande står för de i särklass största utsläppen per capita, medan de fattiga träffas av de hårdaste slagen från ett förändrat klimat. Industrieländerna måste axla sitt ansvar och ta på sig den överväldigande delen av utsläppsreduktionerna.

De fattiga har rätt till utveckling och en höjd levnadsstandard. Genom väl avvägda och omfattande program kan de få stöd för att utveckla en så hållbar energibas som möjligt. De medel som i dag erbjuds är en droppe i havet: här behövs ett akutprogram i mångmiljardklassen!

På alla dessa områden kräver vi att Sveriges regering går före, så att världen vid mötet i Köpenhamn slår in på den väg som är nödvändig om inte jordens feber ska stiga ytterligare.

Och här är listan över alla som är betalda av oss skattebetalare där dessa mörkermän och kvinnor alla har en sak gemensamt – dom är vänsterns främsta riddare, med tvång, med förbud, lamslå utvecklingen – man blir matt av galamatia! Anser toni, se också Tonis kommentar efter namnen:

Göran Finnveden, professor i miljöstrategisk analys, KTH Katarina Eckerberg, professor i statsvetenskap, Umeå universitet/Stockholm Environment Institute

Sverker Sörlin, professor i miljöhistoria, KTH/Stockholm Resilience Centre Thomas Elmquist, professor i systemekologi, Stockholms universitet/Stockholm Resilience Centre

Jan Bengtsson, professor i ekologisk miljövard, SLU Alf Hornborg, professor i humanekologi, Lunds universitet Peter Söderbaum, professor emeritus i ekologisk ekonomi, Mälardalens högskola Helena Shanahan, professor emerita, Institutionen för mat, hälsa och miljö, Göteborgs universitet Annika Carlsson-Kanyama, forskningschef, FOI

Björn-Ola Linér, forskare vid Centrum för klimatpolitisk forskning, Linköpings universitet Bengt Johannisson, professor i företagsekonomi, Växjö universitet

Anna-Lisa Lindén, professor i sociologi, Lunds universitet Paul Sinclair, professor i afrikansk arkeologi, Uppsala universitet Torbjörn Tännsjö,

professor i praktisk filosofi, Stockholms universitet Lars Ekdahl, professor i historia, Mälardalens högskola Mattias Gardell, professor i religionsvetenskap, Uppsala universitet

Jonas Åkerman, forskningsledare, miljöstrategisk analys, KTH Björn Frostell, forskare i miljösystemanalys och teknikvärdering, KTH Marie Byström, biolog, Centrum för biologisk mångfald, SLU Pernilla Malmer, agronom, Centrum för biologisk mångfald, SLU/Uppsala universitet Johanna Björklund, forskare, Centrum för uthålligt lantbruk, SLU/Uppsala universitet Hillevi Helmfrid, forskare, Centrum för hållbar utveckling, SLU Rebecka Milestad, forskare, Institutionen för stad och land, SLU Kristina Belfrage, forskare, Institutionen för stad och land, SLU Björn Forsberg, forskare i miljö- och utvecklingsfrågor, Umeå universitet Anna-Karin Hurtig, forskare i folkhälsa, Umeå universitet Ben Smith, forskare i ekologi, Lunds universitet Stefan Gössling, forskare i kulturgeografi och humanekologi, Lunds universitet Maria Vredin Johansson, forskare i nationalekonomi, Uppsala universitet

Pia Laskar, forskare i idéhistoria och genusvetenskap, Stockholms universitet Christer Sanne, samhällsforskare Louise Waldén, forskare i kvinnohistoria Stefan Edman,

biolog och författare Jan-Olov Carlsson, vice ordförande IF Metall Volvo Lastvagnar Umeå Erik Pettersson, ledamot i styrelsen för IF Metall Volvo Lastvagnar Umeå

Maria Wingård, ordförande Svenska Kyrkans Unga Barlin Nuur, ordförande Sveriges Unga Muslimer Göran Greider, chefredaktör Dala-Demokraten, författare Ursula Berge,

samhällsdebattör Stefan Carlén, ordförande Ordfront Per Gahrton, ordförande Cogito Håkan A Bengtsson, vd Arengagruppen Andreas Malm, journalist och författare

Rikard Warlenius, chefredaktör Arbetaren Martin Saar, projektledare, miljöförvaltningen i Stockholms stad Nina Björk, författare och kritiker i DN Stefan

Jonsson, författare och kritiker i DN Johan Berggren, chefredaktör Ordfront Magasin Mohamed Omar, chefredaktör Minaret, poet Shora Esmailian, chefredaktör Gaudeamus Nina Lekander, journalist och författare, kritiker i Expressen Mian Lodalen, författare Staffan Lindberg, artist Mikael Wiehe, artist Marta Cullberg Weston, psykolog och författare Ole Forsberg, konstnärlig ledare Klara Soppteater, Stockholms stadsteater Fabian Göransson, serietecknare Leif Nylén, författare Birgitta Stenberg, författare

Toni kommentar:

Vänsterfalangen i Sverige gör ett sista desperat försök att kuva folket, med mera förbud, mera skatter, stoppa världen Sverige skall gå i bräschen åter till Barna Hedenhös, är du med?

Och ditt branschförbund BR är med och rövslickaren Ulo Maasing som tillhandahåller medlemstidningen likaså.

Man blir matt när man läser så mycket galamatia undertecknat av hela 56 forskare och tyckare.

Vad sysslar dessa forskare med annat än att bränna pengar som andra skall tjäna ihop?

Det ni skriver är tagen direkt från miljöanarkisterna och vänstern utan ett uns av framtidsvisioner.

Ingenstans kommer frågan varför vi i Sverige årligen fortsatt satsar på subventioner i miljardklassen på Etanol och andra hokus pokus bränslen som kallas för miljöbränslen men alla har dom en sak gemensamt att det fortfarande är fossila bränslen som till viss del ökar utsläppen, i några fall är än mer giftiga för människan och omvärlden i vart fall är det omoralisk att elda upp mat för att få bränsle.

Dunkla krafter i Sverige

Det måste bli ett slut på betalda lakejer som representera några dunkla krafter i vårt land.

Borde inte denna samlade intelligens förstå att tekniken har kommit mycket längre, att ni talar om det förflutna, vad skall ni debattera den dag alla fordon drivs med bränslecell drivna fordon med 0 utsläpp och i en helhetskalkyl en bråkdel av vad Etanolet förorsakar? Varför dilla om fordonstrafiken när statens egna företag Vattenfall, stålverken och SAS med stort antal museum flygplan står för den absoluta merparten av Co2 utsläppen i Sverige?

Har ni totalt fått det hela om bakfoten, det är tekniken och utvecklingen framåt som är lösningen mot klimatfrågan, armod och hunger? Det tog 10 000 år att vi blev 1 miljard människor på jorden, det tog dryga 100 år att öka tillväxten till dryga 6.5 miljarder människor och det har ingen påverkan? Utan ni menar att Stockholm inte skall ha en ringled och Sverige inga motorvägar och därmed går man före och visar andra? Det enda man isåfall skulle visa, hur korkade rätt många är i Sverige som tappat förmågan att tänka själv.

Är det resultatet av er utbildning och forskning då kan vi bara säga go natt till den svenska forskningen, kanske en förklaring varför så många med hög IQ lämnat landet och kvar finns...?

Vältajmad konspiration, ditt förbund BR agera som Judas gjorde!

Hoppas att du inser att inlägget från forskarna och vänster alliansen är ett väl tajmat inlägg med BR, SLTF, Taxi och Tågföreningen som samtidigt uppvaktar Näringsministern med förslag hur man skall dubbla antal kollektivresenärer. Sorry bussgubbar er egen förening BR har förmodligen fått hjärnsläpp, kanske ingen nyhet i sig, men kan du verkligen tillåta att ditt förbund gå över till folket som har som yttersta politiska ambition att införa ett Nord Korea? Allt förstatligats, inte säger du, bara vilseprat, är det?

Du har skyldighet att läsa mp och v partiprogram innan du uttalar dig och så lägger du ihop 1+ 1 plus rövslickaren Ulo Maasings ledare och nu artikeln i Aftonbladet – rätt forum – och du fattar som vanligt ingenting? Ha så kul på årsmiddagen och så räkna du antalet medlemmar som finns kvar, och du fick fler uppdrag, jasså inte? Hur är det med lönsamheten då? När står du i tur att slå igen?

Skänk då en tanke till vilken nytta du hade av ditt förbund som agera som Judas mot de mindre medlemmarna.

Toni Schönfelder